

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Kfv.VI.35.114/2026/2.

A tanács tagjai: Dr. Kurucz Krisztina a tanács elnöke
Dr. Bernáthné dr. Kádár Judit előadó bíró
Dr. Vitál-Eigner Beáta bíró
Dr. Hajas Barnabás bíró
Dr. Rák-Fekete Edina bíró

A felperes: felperes
(cím1)

A felperes képviselője: Dr. Horváth Gábor ügyvéd
(cím2)

Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága
(cím3)

Az alperes képviselője: Dr. Muzsek Réka Júlia kamarai jogtanácsos
(cím4)

A per tárgya: adóügyben indult közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat száma: Pécsi Törvényszék 2026. február 19. napján
kelt 4.K.700.924/2025/12. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A elsőfokú adóhatóság (a továbbiakban: elsőfokú adóhatóság) 2025. május 29-én 11 óra 42 perckor foglalkoztatottak társadalombiztosítási bejelentésének ellenőrzésére irányuló jogkövetési vizsgálatot végzett a felperes által üzemeltetett cím5 szám alatti vendéglátó egységben. A próbavásárlás során a helyszínen 4 fő volt jelen munkavégzésre utaló körülmények között.

[2] A kasszát kezelő Munkavállaló (a továbbiakban: Munkavállaló) nyilatkozata szerint az étteremben 2024. november 7-től heti 2-3 alkalommal eladó és kasszakezelő munkakörben dolgozik, a munkavégzésről a felperes képviselőjével állapodott meg. Munkabért nem kap, mivel családi vállalkozásban segédkezik, a társaság képviselője a fia. A Munkavállaló megbízási jogviszony alapján a felperes törvényes képviselője is.

[3] A NAV hivatali nyilvántartásának lekérdezése után az adóhatóság megállapította, hogy 3 fő bejelentése megtörtént, azonban felperes a Munkavállalót az ellenőrzés megkezdéséig sem munkaviszony, sem egyszerűsített foglalkoztatási jogviszony keretében nem jelentette be.

[4] Az elsőfokú adóhatóság 6308314883 számú határozatával (a továbbiakban: elsőfokú határozat) a felperest 1 fő be nem jelentett alkalmazott foglalkoztatása miatt 600.000 Ft mulasztási bírság megfizetésére kötelezte, az üzletzárás szankció alkalmazásától eltekintett. Döntését az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (a továbbiakban: Art.) 225. § (1) bekezdésére alapította.

[5] Indokolása szerint az Art. 237. § (1) bekezdésének megfelelően a mulasztási bírság mértékének megállapításakor a felperes terhére értékelte, hogy tevékenységét 2016. október 26. napján kezdte meg, kezdő vállalkozásnak nem tekinthető, több éve hatályos, egyértelmű jogszabályi rendelkezést sértett meg. Az adózónál 3 éven belül végzett ellenőrzések során mulasztást nem állapított meg, amit a javára vett figyelembe.

[6] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes 2025. szeptember 15. napján kelt 1694509404 számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

[7] Indokolása szerint a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. CXXII. törvény (a továbbiakban: Tbj.) 6. § (1) bekezdés a) pontja értelmében e törvény alapján biztosított: a munkaviszonyban álló személy, tekintet nélkül arra, hogy foglalkoztatása teljes- vagy részmunkaidőben történik. A Tbj. 66. § (2) bekezdése írja elő a foglalkoztató biztosítási jogviszonnyal kapcsolatos bejelentési kötelezettségét, melynek legkésőbbi időpontja a biztosítási jogviszony első napján a foglalkoztatás megkezdése előtt kell, hogy megtörténjen.

[8] A felperes azon hivatkozását, hogy a Munkavállaló a helyszíni ellenőrzés időpontjában szívésségi munkavégzést végzett ellenérték nélkül, amit a megbízási szerződés is lehetővé tett, cáfolta a Munkavállaló jegyzőkönyvi nyilatkozata, a feltárt, munkavégzésre utaló körülmények. A nyilvántartott adatok alapján megállapította, hogy 2023. szeptember 20-tól 2025. február 25-ig terjedő időszakban felperes a Munkavállalót rendszeresen, összesen 175 alkalommal egyszerűsített foglalkoztatás keretében alkalmazta, ugyanazt a feladatot látta el díjazás ellenében, mint a helyszíni ellenőrzés napján. A 175 esetből 28

alkalom már olyan időszakra esett, amikor a Munkavállaló a felperes törvényes képviselője volt.

[9] Az alperes megállapította az eset összes körülményei, a Munkavállaló nyilatkozata, a helyszíni ellenőrzés során tapasztaltak alapján, a Munkavállaló munkavégzése munkaviszonynak minősül, melyet megalapoz, hogy hosszabb időn keresztül, rendszeresen, meghatározott helyen egy konkrét munkakört látott el a felperes által rendelkezésre bocsátott eszközökkel, utasítása és ellenőrzése szerint.

[10] Ennek következménye az a helytálló elsőfokú hatósági megállapítás, hogy felperes a foglalkoztatást megelőző bejelentési kötelezettségének nem tett eleget. A felperes az Art. 7. § 10. pontja szerint nem tudta bizonyítani, hogy az ellenőrzés napján a Munkavállaló jogviszonya kívül esett a bejelentési kötelezettségen.

[11] A tényállás kellően feltárt, jogszabályi rendelkezéssel alátámasztott, a felperes terhére rótt jogkövetkezmény jogalapja fennáll. A mulasztási bírság összegének megállapítása az Art. 237. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelel, az elsőfokú adóhatóság jogszerűen mérlegelte a felperes terhére és javára figyelembe vett körülményeket, a kiszabott mulasztási bírság mértéke arányban áll az elkövetett mulasztás súlyával és gyakoriságával, megfelel az Art. 225. § (1) bekezdésének.

[12] A felperes keresettel támadta az alperes határozatát.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[13] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a keresetet elutasította.

[14] Indokolása szerint a helyszíni ellenőrzésen tapasztaltak, a Munkavállaló nyilatkozata, az adóhatósági nyilvántartásban rögzített adatok alapján az alperes megfelelően állapította meg a tényállást, a Munkavállaló által végzett tevékenység (kasszakezelés, nyugta kiállítása) konkrét munkakörnek felel meg, ami munkabér kifizetésének bizonyíthatósága nélkül is munkaviszonynak minősül.

[15] A bírság összegével kapcsolatban megállapította, hogy felperes megszegte a bejelentési kötelezettségét, a bírság kiszabása az Art. 225. § (1) bekezdése alapján az alperes kötelezettsége volt. A kiszabható legmagasabb bírság összeg kb. 30 %-ában állapította meg a mulasztási bírság összegét, figyelembe vette azt is, hogy a felperesnek korábban semmilyen mulasztása nem volt. Az adóhatóság döntése megfelel a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 85. § (5) bekezdésében foglaltaknak, a tényállást teljeskörűen feltárta, a felperes javára szolgáló körülményeket figyelembe vette, a mérlegelési szempontokat egyértelműen rögzítette, azok okszerűek, az alperes határozata jogszerű, a felperes keresete alaptalan.

[16] A felperes tanú meghallgatásra irányuló bizonyítási indítványát mellőzte, mivel a foglalkoztatás körülményei az iratanyagból egyértelműen megállapíthatóak voltak.

A felülvizsgálati kérelem

[17] A felperes felülvizsgálati kérelmében az alperes határozatának a megsemmisítését kérte.

[18] A III. pontban, a felülvizsgálat befogadhatósága körében a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont, *aa)* és *ab)* alpontjaira hivatkozott. Álláspontja szerint a joggyakorlat továbbfejlesztésének biztosítása miatt indokolt a befogadás, mivel szükség lenne arra, hogy a

munkaviszony megállapításának szempontjait a joggyakorlat kidolgozza, pontosan meghatározva milyen szempontok együttes fennállása esetén állapítható meg annak fennállása. E kérdésnek a tisztázása jelen ügyben is indokolt, mivel az eljáró bíróság jogszabályokra és eseti döntésekre hivatkozás nélkül tette megállapításait.

[19] A jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége miatt azért indokolt a befogadás, mert a munkaviszony egy rendkívül gyakori jogviszony, annak fennállása vagy fenn nem állása számos jogvitában felmerül. A felvetett jogkérdés az, milyen körülményeknek kell megvalósulniuk ahhoz, hogy a bíróság munkaviszonynak minősítse az ügyvezetőnek a társasági szerződésben is rögzített megbízási jogviszonyát. A jogerős ítélet alapvető dogmatikai tévedéseken alapul, melynek ismétlődése jelentős veszéllyel jár a jogkereső állampolgárok igényérvényesítésére.

A Kúria döntése és jogi indokai

[20] A felülvizsgálati kérelem befogadása nem indokolt.

[21] A Kp. 117. § (4) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt - a 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ad)* alpontja szerinti ok kivételével - indokolni nem kell. A 118. § (1) bekezdés *b)* pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[22] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[23] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet - a felperes befogadási kérelmében megjelölt indokok mellett - megvizsgálta, és megállapította, hogy a befogadás feltételei nem állnak fenn.

[24] A befogadásról szóló döntés azt a célt szolgálja, hogy a Kúria az egyedi ügyek intézésében is elláthasson jogegységi funkciót. Ebből következően a befogadásról szóló döntés során a Kúriának nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kell vizsgálnia. Önmagában a felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat jogsértő jellegére hivatkozás nem alapozza meg a befogadást.

[25] A Kúria eseti döntéseiben már rögzítette, hogy a befogadhatóság tárgyában hozandó döntése körében kizárólag a Kp. 118. § (1) bekezdésében felsorolt befogadási ok(ok) fennállását vizsgálhatja, a felülvizsgálati kérelemben megjelölt, annak alapját képező jogszabálysértésekről nem foglalhat állást, mert arra csupán a már befogadott felülvizsgálati kérelmet érdemben elbíráló határozatában van törvényes lehetőség (Kfv.37.196/2023/2., Kfv.37.562/2023/2., Kfv.37.483/2023/2), Kfv.37.557/2024/2.).

[26] A Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *aa)* alpontjában meghatározott befogadhatósági ok azt teszi lehetővé, hogy a Kúria az egységes ítélezés követelményének megtartása érdekében

az alsóbb fokú bíróságok számára - szükség szerint - irányt mutasson. A joggyakorlat egysége azt jelenti, hogy a bíróságok között nincs eltérés a tekintetben, hogy az egyes jogszabályokat miként kell értelmezni, azaz mi a jogi norma alapvető tartalma, illetve azt hogyan kell alkalmazni. A perbeli esetben a felperes - bár utalt a munkaviszony megállapítás szempontjai kidolgozásának szükségességére, arra, hogy az eljáró bíróság jogszabályokra és eseti döntésekre hivatkozás nélkül tette megállapításait - a felülvizsgálati kérelme befogadhatóságának alátámasztására nem tárt fel olyan eltérő alsóbb fokú bírósági határozatokat, amelyek arra világítanak rá, hogy az ítélkezési gyakorlat széttartó lenne, annak egysége - ellentétes jogértelmezés miatt - a támadott jogerős ítélet folytán sérült volna, vagy ennek veszélye fenyegetne.

[27] A Kúria a joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségességére figyelemmel a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel a továbbiakban nem indokolt (Kfv.37.567/2023/2., Kfv.37.232/2023/2.).

[28] A felülvizsgálati kérelmében felperes - a joggyakorlat továbbfejlesztése érdekében - nem hivatkozott egyetlen olyan körülményre sem, amely az elsőfokú bíróság jogértelmezésének meghaladottságára utalna.

[29] A felülvizsgálati kérelem befogadására a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *aa)* alpontja alapján nem volt lehetőség.

[30] Társadalmi jelentőségre alapozott oknál fogva - Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ab)* alpont - a befogadási feltétel azt követeli meg, hogy a döntés a társadalom szélesebb körére, legalább áttételesen, jogi hatást gyakoroljon.

[31] A Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ab)* alpontja alapján, a felvetett jogkérdés különleges súlyára alapítottan a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha az nagy számban előforduló új típusú ügyben merült fel; a jogkérdés társadalmi jelentőségére figyelemmel pedig akkor, ha a döntés a társadalom szélesebb körére - legalább áttételesen - jogi hatást gyakorol. A befogadás azonban ezekben az esetekben is csak akkor indokolt, ha a Kúria az adott jogkérdésben korábban még nem foglalt állást közzétett ítélkezési gyakorlatában (Kfv.37.471/2023/2., Kfv.37.590/2023/2.; Kfv.37.596/2023/2.; Kfv.45.059/2023/2.; Kfv.45.115/2023/3.).

[32] A felperes nem támasztotta alá, hogy az egyedi ügyben felmerült probléma a társadalom széles körét érintené, a jogkérdés a saját ügyén túlmutatna, továbbá arra sem hivatkozott, hogy nagy számban lennének folyamatban ügyek ugyanezen jogkérdésben, amelyek jogszerű megítéléséhez kúriai iránymutatás szükséges. Önmagában az a körülmény, hogy a munkaviszony gyakori jogviszony, nem alapozza meg a felülvizsgálati kérelem befogadását. Mindezek folytán a befogadást a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ab)* alpontja szerinti ok sem indokolja.

[33] A felperes egyéb [Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ac)*, *ad)* alpontok, *b)* pont] befogadási okra nem hivatkozott.

[34] A Kúria a jogerős ítélet vizsgálatát követően megállapította, hogy a felperes felülvizsgálati kérelme felsőbb bírósági iránymutatást igénylő kérdést nem vetett fel, ezért a rendkívüli jogorvoslati eljárásnak minősülő felülvizsgálati eljárás lefolytatását nem minősítette indokoltnak.

[35] Mindezek folytán a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[36] A meghatározott törvényi feltételek fennállása hiányában a felülvizsgálati kérelem befogadását meg kell tagadni.

Záró rész

[37] A végzés ellen a Kp. 116. § *d)* pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

[38] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

Budapest, 2026. május 28.

Dr. Kurucz Krisztina sk. a tanács elnöke

Dr. Bernáthné dr. Kádár Judit sk. előadó bíró

Dr. Vitál-Eigner Beáta sk. bíró

Dr. Hajas Barnabás sk. bíró

Dr. Rák-Fekete Edina sk. bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő